

Nr 122.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om ändrad lydelse av 3, 6 och 18 §§ i förordningen den 2 juni 1922 (nr 260) om automobils katt; given Stockholms slott den 14 februari 1930.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till förordning om ändrad lydelse av 3, 6 och 18 §§ i förordningen den 2 juni 1922 om automobils katt.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Adolf Dahl.

Förslag

till

förordning om ändrad lydelse av 3, 6 och 18 §§ i förordningen den 2 juni 1922 (nr 260) om automobils katt.

Härigenom förordnas, att 3, 6 och 18 §§ i förordningen den 2 juni 1922 om automobils katt skola hava följande ändrade lydelse:

3 §.

Skatteplikt för automobil inträder med den kalendermånad, under vilken automobilen första gången i automobilregister införes. Varder automobilen, innan den registrerats, i avbidan därå använd i trafik lika med registrerad automobil, skall dock skatten utgå från och med den kalendermånad, varunder den tagits i bruk. Skatteplikten upphör med utgången av den kalendermånad, under vilken automobilen ur automobilregister avförts utan att hava blivit i annat sådant register införd.

Inträffar i — — — registret intagen.

6 §.

Inträder skatteplikt under löpande kalenderår, skall för det året skatten utgå med belopp, motsvarande vad av skatten för helt kalenderår belöper å den eller de kalendermånader, skatteplikten gäller.

Ändras automobils beskaffenhet under löpande kalenderår, skall därav föranledd höjning av skatten beräknas från och med den kalendermånad, under vilken ändringen skett. Av enahanda anledning föranledd sänkning av skatten beräknas från och med nästföljande kalendermånad.

18 §.

Efter vilka grunder samt på vad sätt den, som tillverkar eller bedriver handel med automobiler, skall erlægga skatt för användande i trafik av automobil, som av honom hålles till salu, så ock om och i vad mån skatt skall utgå för automobil, som för tillfälligt brukande i riket från utlandet införts, bestämmes av Konungen.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1931.

Utdrag av protokoll över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 14 februari 1930.

Närvarande:

Statsministern LINDMAN, ministern för utrikes ärendena TRYGGER, statsråden LÜBECK, BESKOW, LUNDEVIK, BORELL, VON STEYERN, MALMBERG, LINDSKOG, BISSMARK, JOHANSSON, DAHL.

Efter gemensam beredning med chefen för kommunikationsdepartementet anmäler chefen för finansdepartementet, statsrådet Dahl, av särskilda inom kommunikationsdepartementet tillkallade sakkunniga för revision av motorfordonsförordningen (1927 års motorfordonssakkunniga) den 10 mars 1928 avgivet betänkande (Statens offentliga utredningar 1928:11) i den del det innefattar förslag till vissa ändringar i förordningen om automobilskatt m. m. samt anför:

Enligt förordningen om automobilskatt den 2 juni 1922 utgår skatt allenast för motorfordon, som blivit här i riket registrerat. Skatteplikten inträder med det kalenderkvartal, under vilket bilen första gången i automobilregister införes, samt upplör med utgången av det kalenderkvartal, under vilket bilen ur automobilregister avförts utan att hava blivit i annat sådant register införd. Inträder skatteplikt under löpande kalenderår, skall för det året skatten utgå med belopp, motsvarande vad av skatten för helt kalenderår belöper å det eller de kalenderkvartal skatteplikten gäller. Ändras automobils beskaffenhet under löpande kalenderår, skall därav föranledd höjning av skatten beräknas från och med det kalenderkvartal, under vilket ändringen skett. Av enahanda anledning föranledd sänkning av skatten beräknas från och med nästföljande kalenderkvartal. Automobil, för vilken skatt icke blivit behörigen erlagd, må ej brukas förrän skatten blivit betald. Enligt kungörelsen den 12 december 1924 angående uppbörd av automobilskatt m. m. skall, då motorfordon anmäles till registrering, intill årets slut belöpande skatt inbetalas hos registreringsmyndigheten.

Enligt förordningen om motorfordon den 15 juni 1923, § 9 mom. 2, är den, som tillverkar eller bedriver handel med motorfordon, frikallad från registreringsplikt beträffande automobil, som av honom förvaras å lager eller hålles till salu. Såsom undantag från huvudregeln i § 8 mom. 1 i förordningen, att automobil ej må tagas i bruk, innan den blivit registrerad, gäller den bestämmelsen i § 8 mom. 3, att automobil — sedan den efter

godkänd besiktning blivit försedd med besiktningsskylt, som blivit av besiktningsman vederbörligen plomberad — må användas, *dels i vanlig trafik* i avbidan på registrering under en tid av högst tre veckor från det plomberingen verkställts, *dels för provkörning* utan inskränkning till tiden av den, som tillverkar eller bedriver handel med motorfordon, såvitt gäller automobil, som av honom hålles till salu. Av dessa bestämmelser, jämförda med av mig åberopade skatteföreskrifter, framgår, att tillverkare av och handlande med motorfordon äro fria från erläggande av automobilskatt för fordon, som av dem hållas till salu och användas för *provkörning*, samt att såväl dessa som envar köpare kunna i *vanlig trafik* använda automobil under tre veckor utan att skatt blivit betald. Kontrollen å att skatt överhuvudtaget blir erlagd vilar *dels å skyldigheten att vid straffansvar anmäla fordon till registrering inom fjorton dagar från det fordonet förvärvats* (motorfordonsförordningen § 9 mom. 2 jämförd med § 43), *dels å skyldigheten att, likaledes vid straffansvar, under färd å fordonet medföra det senast bekomna automobilskattekvittot* (förordningen om automobilskatt 9 §).

Kun gl. Maj:t har tidigare i dag, efter hemställan av chefen för kommunikationsdepartementet, beslutat föreslå riksdagen att antaga förslag till motorfordonsförordning, däri upptagits bestämmelser syftande åt *dels att tillverkare av och handlande med motorfordon erhålla större frihet att i rörelse få nyttja motorfordon utan föregående registrering, dock mot skyldighet att erlagga skatt efter vad därom kunde stadgas, dels ock att köpare av motorfordon, som vill taga fordonet i bruk, innan det registrerats, skall dessförinnan hava erlagt skatt för detsamma intill årets slut. Bestämmelserna äro föranledda — förutom av förslaget om införande av så kallad typbesiktning av motorfordon — såväl av de olägenheter, de nuvarande föreskrifterna förorsakat både automobilhandlare och trafikanter, som ock av de missbruk i syfte att undandraga staten skatt, var till föreskrifterna givit anledning. I ett av 1927 års motorfordonssakkunniga utarbetat preliminärt utkast till förslag om vissa ändringar i motorfordonsförordningen, varöver vederbörande myndigheter samt åtskilliga inom motorvärlden verkande organisationer avgivit yttrande, framhöllo de sakkunniga — efter att hava erinrat om sitt förslag att fordon, som tillhörde besiktigad typ, icke vidare skulle behöva föras till besiktningsman för besiktningsskylts plombering — i huvudsak följande:*

»Då ifrågasatt anordning för plombering av besiktningsskylt skulle kunna leda till missbruk därhän, att handlanden icke blott vid provkörning utan även eljest nyttjade automobilen i trafik utöver de medgivna tre veckorna och då jämväl i övrigt gällande bestämmelser om besiktningsskylt synts i flera avseenden mindre tillfredsställande, har frågan om besiktningsskyltarna i hela dess vidd upptagits till övervägande. De sakkunniga hava därvid till en början undersökt, huruvida man icke borde kunna fordra att vagnen, i det ögonblick den lämnar handlanden, vore registrerad och skatt för densamma erlagd, likaväl som det av särskilda sakkunniga ifrågasatts, att fordonet vore ansvarsförsäkrat och premie därför erlagd. Men

även om man icke kunde gå så långt, borde man till förhindrande av ett mindre nogräknat bruk av besiktningsskylt kunna fordra, att vagnen vore åsatt en skylt, för vilken utginge en mot automobilskatten svarande avgift. Den korta tid, som stått de sakkunniga till buds, har icke medgivit en mera ingående utredning av de med detta problem sammanhängande frågor. Emellertid hava de sakkunniga ansett sig redan nu kunna framlägga ett förslag i den riktning, att väl köparen av en automobil bibehålles vid rätten att i avbidan på sökt registrering få köra bilen med besiktningsskylt under tre veckor, medan försäljaren ålägges att hava automobil, som av honom hålles till salu eller eljest användes i hans rörelse, försedd med särskild skatteskylt. För denna har synts böra årligen utgå ett belopp, närmast avsett att svara mot medeltalet av den automobilskatt, som kan beräknas belöpa å de av försäljaren i hans rörelse använda automobilerna. Avgiften lär för enkelhetens skull böra fixeras till visst belopp, förslagsvis 100 kronor, som skulle fastställas av Kungl. Maj:ten. Med detta förslag kan den från handlandehåll påtalade begränsningen i rätten att föra automobil med besiktningsskylt, nämligen i och för »provkörning», i stort sett bortfalla. Samtidigt vinnes den fördelen, att en bestämd skillnad kommer att framstå mellan s. k. firmakörning, å ena sidan, och privatkörning under tre veckor i avbidan på sökt registrering, å andra sidan, något som är av betydelse icke minst beträffande fordon av besiktigad typ, vilka på sätt ovan framhållits, komma att sakna besiktningmans plombering.»

I yttrande över utkastet anförde svenska automobilhandlareföreningen i denna del bland annat:

»Hittills gällande bestämmelser rörande besiktningsskyltar hava lett till synnerligen stort besvär icke endast för automobilfirmorna utan även för myndigheterna. En person, som köpt en automobil av en automobilfirma, vilken sistnämnda fått bilen besiktigad exempelvis 8—14 dagar före försäljningen, har i många fall icke hunnit få bilen inregistrerad, innan den förut fastslagna 3-veckors fristen utlupit. Vederbörande automobilägare har mycket ofta i god tro och i brist på tillräcklig upplysning kört bilen med besiktningsskylt även efter de tre veckornas utgång. Möjlighet har ju funnits till ombesiktning men dylik har såsom nedan angives även vägrats. I många fall hava automobilfirmorna, då bil försålts, efter det 3 veckor förflutit sedan besiktningsskyltens påsättning och plombering, låtit ombesiktiga bilen för att därigenom skaffa köparen den nödvändiga 3-veckors fristen. Myndigheterna hava emellertid på sina håll icke medgivit dylik ombesiktning utan förklarat denna vara olaglig och möjlighet har sålunda icke förefunnits för automobilfirman att vidare använda ifrågavarande besiktningsskylt. Vidare hava automobilfirmorna rättighet att använda besiktningsskyltar å sina bilar endast för provkörningar och denna bestämmelse har lett till en oändlighet av kontroverser mellan myndigheterna och automobilfirmorna. Det har naturligtvis varit lagstiftarens mening, att automobilförsäljaren skulle kunna köra till en kund och från denna, men i otaliga fall har stämning och böter blivit resultatet av körning från kunden. Ej heller har i de flesta fall en försäljare medgivits att köra från en ort till en annan. Vi förstå mycket väl, att lagstiftaren sökt inskränka på rätten till besiktningsskyltar, i synnerhet som en användning av denna har medfört skattefrihet för bilen, under den tid besiktningsskylden använts. Vi måste beklagligtvis medgiva, att kontro-

verserna rörande besiktningsskyltarna icke alltid varit beroende på förordningens bestämmelser eller på misstyrdning från ena eller andra sidan. Vi äro tvärtom medvetna om att icke så få såväl privatpersoner som automobilaffärer flerstädes i landet missbrukat besiktningsskyltarna, och för vår del vilja vi gärna i den mån det är oss möjligt bidra till att missbruk förekommas. Vi tillåta oss därför föreslå att skyltfrågan ordnas på följande sätt:

1) Varje automobilägare, som önskar få automobil inregistrerad, skall på postkontor inbetala ett belopp motsvarande den på hans automobil belöpande skatten. Detta belopp gireras av postkontoret till den länsstyrelse, hos vilken automobilens skall inregistreras. Automobilägaren erhåller kvitto å beloppet, vilket kvitto motsvarar det vanliga skattekvittot för bilen och med detta kvitto skall automobilägaren vara berättigad att föra bilen till sin hemort med besiktningsskylten, evad denna gäller typbesiktigad eller icke typbesiktigad automobil. Vid hemkomsten skall han hos Konungens befällningshavande ansöka om inregistrering i vanlig ordning. Då Konungens befällningshavande genom postgirering erhållit kännedom om köpet av bilen, har han också därigenom möjlighet kontrollera att ansökan om inregistrering inlämnas.

2) Automobilhandlaren skall hava rättighet lösa tillräckligt antal skatteskyltar, vilka lämpligen böra hava samma form som de vanliga igenkänningsmärkena, men målade antingen i annan färg än dessa eller försedda med ett tillägg, såsom exempelvis det amerikanska märket, vilket för automobilfirmorna är D-L (dealer). Automobilfirman bör hava rättighet att använda dessa skyltar å sina egnaagnar, evad de användas för provkörning eller icke och oavsett om bilen är typbesiktigad eller besiktigad på vanligt sätt, d. v. s. icke typgodkänd. För icke typgodkända bilar skall automobilhandlaren utöver skatteskylden å bilen för av besiktningsman åsatt vanlig besiktningsskylt. Genom godkännande av vårt förslag vinnes enligt vår mening:

a) att de privata automobilägarna snarast möjligt låta inregistrera sina bilar. I och med att skattskyldigheten är fullgjord finnes för automobilägaren ingen som helst anledning köra med den röda skylten, utan han torde i regeln vara rätt så angelägen att snarast möjligt få sitt eget igenkänningsmärke.

b) att automobilfirmorna, sedan de genom skattens erläggande erhållit rätt använda skatteskyltar eller rättare firmaskyltar, kunna köra sina bilar när som helst och var som helst utan att riskera att anställd personal av oförstånd eller annorledes utsätter firman för ansvar, obehag och kostnader.

Det torde för staten vara det viktigaste att oändligt mycket lättare än hittills kunna kontrollera besiktningsskyltarnas användning såväl hos den privata automobilägaren som hos automobilfirmorna. Vi förmoda, att myndigheternas räfst efter besiktningsskyltarna i första hand varit grundat på den helt naturliga avsikten att se till att alla i trafik gående bilar, vilka äro skattskyldiga, även erlägga skatt. I och med att skatten erlagts av såväl den privata automobilägaren som automobilfirman bortfaller som ovan sagts, varje skäl att missbruka besiktningsskyltarna. Dessa komma sålunda otvivelaktigt att användas i endast obetydlig utsträckning gentemot hittills och även på denna grund blir myndigheternas arbete högst väsentligt minskat.

De sakkunniga hava föreslagit, att avgiften för den skatteskylt, som

automobilfirmorna skulle få rättighet använda, skulle utgå med 100 kronor per skylt eller par skyltar. Föreningen anser detta belopp vara för högt. Det torde vara ostridigt, att automobilfirmorna genom sin rörelse, vilken även innebär en stark propaganda för automobilismen, både direkt och indirekt tillföra staten stora inkomster. Å andra sidan torde med bestämdhet kunna sägas, att de autobiler, som firmorna använda för sin rörelse, d. v. s. provkörningar och dylikt, icke på långt när tillryggalägga de sträckor, genomsnittligt taget åtminstone, som de privata automobilägarnas autobiler och även därför bör avgiften för skatteskyltarna sättas till rimligt belopp. Det synes därför föreningen endast rättvist, att avgiften för skatteskyltar icke sättes högre än den lägsta skatteavgiften för automobil i privat ägo eller 80 kronor. Föreningen framhåller även, att avgiften för skatteskylt bör kunna erläggas kvartalsvis eller rättare för de kvartal som återstå av löpande år, då skylten förvärvats av myndigheterna, eller med andra ord att för en skylt, som tages i bruk under första kvartalet under året, skall erläggas hel årsskatt eller 80 kronor, för skylt som tages i bruk under andra kvartalet tre kvartals skatt eller 60 kronor o. s. v.»

Jämväl kungl. automobilklubben uttalade sig i enahanda riktning samt yttrade:

»Nuvarande bestämmelser angående firmors rätt att utan att erlægga skatt få föra motorfordon med röd skylt har av polismyndigheterna icke sällan tillämpats så strängt och i viss mån så oformligt, att nyssnämnda rätt praktiskt taget förvägrats firmorna. I föreliggande förslag har de sakkunnigas avsikt säkerligen varit, att genom att utkräva skatt för alla 'firma'-autobiler i trafik, undanröja nyssnämnda missförhållande. Förslaget torde dock kunna giva anledning till missförhållanden av nyssnämnd art, enär firmorna endast få föra automobil, försedd med skatteskylt, 'i och för rörelsen'. Det skulle vara lyckligare och mera rättvist, om denna begränsning beträffande rättigheten för firma att föra automobil helt bortfölla.»

Den rättighet, som enligt förslaget tillkommer försäljarna, att plombera försäld vagn, för att därigenom köparen skall kunna tillgodogöra sig en tid av tre veckor för att ordna inregistrering av fordonet, kan möjligen komma att missbrukas av mindre nogräknade och ansvarskännande försäljare. Till undanröjande av sådan olägenhet vore det önskvärt, om sakkunnige kunde finna en praktisk och enkel utväg för att skatt, i likhet med vad som föreslagits beträffande försäkring, måste vara erlagd för varje automobil, innan den blir använd i trafik. Härigenom torde otvivelaktigt en av de största och allvarligaste erinringarna mot den föreslagna formen av typbesiktning och densamma tillämpning helt bortfalla.»

Slutligen ifrågasatte länsstyrelsen i Södermanlands län, att fordonet skulle registreras och skatt för detsamma erläggas, innan köparen använde detsamma i trafik.

Efter den ytterligare undersökning, som de sakkunniga därefter hade tillfälle att företaga i ämnet, framlade de i sitt ovannämnda år 1928 avgivna betänkande, såvitt nu är i fråga, förslag till

1. förordning om ändrad lydelse av 3, 6 och 18 §§ i förordningen den 2 juni 1922 (nr 260) om automobils katt,
2. kungörelse om ändrad lydelse av 5—7 §§ i kungörelsen den 12 december 1924 (nr 513) angående upp börd av automobils katt m. m., samt
3. kungörelse angående särskild skatt i vissa fall för användande i trafik av motorfordon, som icke inregistrerats.

Jämväl över dessa förslag hava ovannämnda myndigheter m. fl. avgivit yttrande, därvid förslagen i huvudsak lämnats utan erinringar.

De framlagda författningsförslagen innebära i huvudsak följande:

Huvudregeln, att automobilens (respektive motorecykelns) intagande i automobilregistret är grundläggande för skattepliktens inträde, bibehålles. Till förmån för trafikanterna föreslås, att skatten skall räknas månadsvis i stället för såsom nu kvartalsvis. I enlighet härmed skall skatten utgå från och med ingången av den månad — i stället för så som nu det kvartal — varunder bilen registrerats. Varder emellertid bilen tagen i bruk, innan den registrerats, skall skatten löpa från och med den månad, varunder den tagits i bruk. Den framflyttning av tiden för skattens utgående, som härigenom ifrågasättes, gör sig gällande allenast i de fall, att bilen tagits i bruk redan före ingången av den månad, varunder den införts i registret. Slutligen skall Kungl. Maj:t äga bestämma efter vilka grunder och på vad sätt skatt skall utgå för nyttjande i trafik av motorfordon, som tillverkare av eller handlande med motorfordon håller till salu. I sistnämnda hänseende föreslå de sakkunniga, att skatten per år bestämmes till etthundra kronor för automobil och tjugu kronor för motorecykel, att skatt skall erläggas för det antal fordon av varje slag, som tillverkare eller handlande efter anmälan till vederbörande länsstyrelse önskar samtidigt kunna taga i bruk i rörelsen, samt att, därest nämnda antal under löpande kalenderår ökas, skatten utgår för det året och det antal, ökningen avser, med belopp, motsvarande vad av skatten för helt kalenderår belöper å det eller de kalenderkvartal, som återstå av året, däri inbegripet det kvartal, varunder ökningen skett.

Till kontroll därå, att föreslagna bestämmelser efterlevas, föreslå de sakkunniga *dels* att besiktningsskylt, som städse skall vara åsatt icke registrerat fordon, icke må av polismyndighet utlämnas till annan än tillverkare eller handlande, varom här är fråga, med mindre vederbörande erlagt skatt för fordonet intill årets slut, samt att tillverkaren eller handlanden ej heller må vid straffansvar till köpare eller annan utlämna skylt, med mindre denne uppfyllt enahanda villkor i fråga om fullgjord skattskyldighet (motorfordonsförordningen 8 § 3 mom), *dels* att tillverkare och handlande skall vid straffansvar hava å fordonet anbragt särskild skattes skylt, medelst plomb fäst vid besiktningsskylten, *dels ock* att köpare av automobil skall vid straffansvar i avbidan på erhållande av registrering under färd medföra det interimskvitto, han — i regel av postverket — erhållit å skattens inbetalning.

I övrigt tillåter jag mig i detta ämne hänvisa till de sakkunnigas betänkande.

De av de sakkunniga i huvudfrågan föreslagna ändringarna synas mig väl ägnade att undanröja de olägenheter, som hittills rått på föreliggande område. Särskilt lärer förslaget om skattens beräknande månadsvis i stället för såsom nu kvartalsvis, därest det genomföres, bidra till minskande av frestelsen att uppskjuta tiden för fordonets anmälan till registrering i syfte att undgå någon tids skatt. Jag tillstyrker alltså, att förslaget om ändring i automobilskatteförordningen framlägges för riksdagen. Däremot torde fråga om erforderliga följd föreskrifter och dessas utformande i detalj icke nu behöva upptagas till slutlig prövning i detta sammanhang. De av de sakkunniga i detta hänseende framlagda båda författningsförslagen torde få fogas som bilaga vid detta protokoli.

Departementschefen uppläser härefter omförmälda förslag till förordning om ändrad lydelse av 3, 6 och 18 §§ i förordningen den 2 juni 1922 (nr 260) om automobilskatt samt hemställer, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att antaga samma förslag.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten bifalla och förordnar, att proposition i ämnet av den lydelse bilaga vid detta protokoll utvisar skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Kurt Björklund.

*Bilaga.***Förslag**

till

kungörelse om ändrad lydelse av 5—7 §§ i kungörelsen den 12 december 1924 (nr 513) angående uppbörd av automobilskatt m. m.

Häri genom förordnas, att 5—7 §§ i kungörelsen den 12 december 1924 angående uppbörd av automobilskatt m. m. skola hava följande ändrade lydelse:

5 §.

Då motorfordon anmäles till registrering eller dessförinnan tages i bruk, inbetalas hos registreringsmyndigheten intill årets slut belöpande skatt kontant eller eljest i den ordning, som gäller för inbetalning i allmänhet till registreringsmyndigheten.

Vid anmälan — — — behörigt kvitto.

6 §.

1 mom. Automobilskattekvitto med — (förutvarande 6 §) — — under läs.

2 mom. Vid utfärdande — (förutvarande 7 §) — — kronan gällande.

7 §.

Varder motorfordon, innan det registrerats, i avbidan därå använt i trafik lika med registrerad automobil, må, utan hinder av vad i 6 § sagts, av postverket eller annan myndighet i vanlig ordning utfärdat kvitto å inbetalning till registreringsmyndigheten av belopp, svarande mot uppgiven skatt för fordonet intill årets slut, gälla såsom behörigt automobilskattekvitto, dock högst under tre veckor. Vid fordonets registrering erhålles hos registreringsmyndigheten, mot avlämnande av interimskvittot, som makuleras, av denna i vederbörlig ordning utfärdat automobilskattekvitto.

Denna kungörelse träder i kraft den 1 januari 1931.

Bilaga.**Förslag**

till

kungörelse angående särskild skatt i vissa fall för användande i trafik av motorfordon, som icke registrerats, m. m.

Häri genom förordnas som följer:

1 §.

Den, som tillverkar eller bedriver handel med motorfordon, skall för användande i trafik av motorfordon, som av honom hålles till salu, erlägga särskild skatt.

Skatt skall utgå årligen med ett belopp av etthundra kronor för automobil och tjugu kronor för motorcykel samt erläggas för det antal fordon av varje slag, som tillverkaren eller handlanden efter anmälan till vederbörande länsstyrelse önskar samtidigt kunna taga i bruk i rörelsen. Varder nämnda antal under löpande kalenderår ökat, utgår för det året och det antal ökningen avser skatten med belopp, motsvarande vad av skatten för helt kalenderår belöper å det eller de kalenderkvartal, som återstå av året, däri inbegripet det kvartal, varunder ökningen skett.

Anmälan, som i föregående stycke sägs, skall innehålla uppgift å den firma, varunder rörelsen drives, samt det eller de slag av fordon, som föras i handeln.

2 §.

Skatt, som i 1 § sägs, skall inbetalas hos länsstyrelsen kontant eller eljest i den ordning, som gäller för inbetalning i allmänhet till länsstyrelse.

Å för varje fordon erlagt skattebelopp meddelas av länsstyrelsen kvitto, upptagande förutom beloppet vederbörande tillverkares eller handlandes namn, den tid, vilken avgiften avser, samt dagen för inbetalningen.

3 §.

Mot avlämnande av kvitto, som i 2 § sägs, erhåller tillverkare eller handlande, som i 1 § avses, hos polismyndigheten i orten särskild skylt (*skatteskylt*) i dubbla exemplar, som medelst plomb av polismyndigheten fästes vid erhållen besiktningsskylt.

Bekommen skatteskylt för det ena året skall mot avlämnande av vederbörligt kvitto, varom i 2 § sägs, hos polismyndigheten utbytas under december månad mot skylt för nästa år, vilken skylt må nyttjas jämväl under nämnda månad.

Om skyldighet för tillverkare eller handlande, varom nu är fråga, att under färd föra skatteskylt å motorfordon, som av honom hålles till salu och icke registrerats, gäller vad i motorfordonsförordningen är stadgat om förande av besiktningsskylt.

4 §.

Skatteskyllt skall hava det utseende, som utvisas av härvid fogade bilaga, samt hava bokstäverna *AH* anbragta på sätt bilagan utvisar i svart färg å botten, vars färg, särskild för automobil och särskild för motorcykel, för varje år fastställes av väg- och vattenbyggnadsstyrelsen i samråd med riksräkenskapsverket. Nämnda ämbetsverk bestämma tillika den in- eller påstämpling, som ur kontrollsynpunkt må vara erforderlig.

Skatteskylltar tillhandahållas polismyndigheter efter rekvisition hos väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, som i samråd med riksräkenskapsverket meddelar de närmare bestämmelser om redovisning av bekomna skyltar, dessas förteckning och utlämnande m. m., som må vara erforderliga.

5 §.

Belopp, som jämlikt motorfordonsförordningen skall nedsättas för erhallande av besiktningskyllt, skall utgöra tio kronor för varje par skyltar. För skatteskyllt skall nedsättas enahanda belopp.

Denna kungörelse träder i kraft den 1 januari 1931.
